

4 Cena Numeru wszędzie
Centy • (8 halerzy).

PRENUMERATA

mieściącą wszędzie, zarówno w Krakowie jak na prowincji 2 K. już z dostawą do domu, względnie z przesyłką pocztową. — Prenumerata za 3 miesiące 3 franki, 1 rs. 20 kop.

POJEDYNCZE EGZEMPLARZE NABYWAĆ MOŻNA WE WSZYSTKICH AGENCJACH PISM I NA WSZYSTKICH DWORACH KOLEJOWYCH.

Dziennik niezawisły demokratyczny i ilustrowany.

Redakcja i Administracja „Nowin”: Kraków, ul. Zaczysze L. 7, Tel. 512.
Redaktor przyjmuje od godziny 11 do 12 w południe. — Ekspedycja „Nowin” poranna w drukarni Rynek gł. L. 8.

REDAKTOR NACZELNY:
LUDWIK SZCZEPAŃSKI.

Wiadomości ustnie, telefonicznie i listownie przyjmuje Redakcja (Tel. 512) od godziny 9 rano do godziny 8 wieczorem w biurze przy ul. Zaczysze 7. Reklamości nie zwraca się.

„NOWINY” wychodzą wieczorem o 5 i zrana o 8. Cena numeru 4 ct. (8 hal.). W poniedziałki i dni poświęczone „Nowiny” wychodzą o 9 zrana. Cena 2 ct.

Prosimy odnowić prenumeratę na miesiąc lutego (2 K. już z dostawą do domu).

Nowi P. T. Prenumeratorzy, ale tylko ci, którzy wprost w administracji „Nowin” złożą prenumeratę, mogą, o ile zapas starczy, otrzymać bezpłatnie początek powieści

„Nowy Żyd wieczny tułacz”

Wybory w Galicji.

(Dwadzieścia pięć moriturów. — Poszukuje się kandydatów. — Brak popularnych polityków. — Wybory w Krakowie i w okolicy. Przegląd Kola Polskiego).

Przed rozjeżdżaniem się do domów, w Kole Polskiem zastawiono spła, obejmujący 25 posłów, którzy bądź nie chcą ubiegać się o mandat, bądź żadnych szans przy wyborach nie mają. Koło Polskie okazało się jednak optymistycznie nieposobione, bo co do nas, sądzimy, że lista posłów, nie mających szans ponownego wyboru, jest znacząco mniejsza.

Przypuszczać można, że na 74 posłów polskich, których wybierze Galicja (78 posłów i 18 austriackich mandatów, razem 100), „nowych” ludzi będzie 30—40. Ale, jakkolwiek w żadnym stronnictwie nie brak amatorów mandatów, okazuje się brak kandydatów istotnie popularnych i wybitnych. Faktycznie wszystkie stronnictwa są w pewnym kłopotcie, kogoś postawić w tym lub owym okręgu. Kandydatów jest mało, ale znanych i popularnych trybunów ludu trzeba dobrze szukać, bo ich jakoś nie starczy na zapotrzebowanie. Większy jest popyt, niż podaż, a przede wszystkim mało, dlatego trzeba się będzie w wielu okręgach kontentować pokładaniem materjału politycznym.

W tem położeniu znajdują się wszystkie nasze stronnictwa galicyjskie i wszyscy przywódcy, którzy mają dość głowy nad wyborem najodpowiedniejszych kandydatów.

Do tej pory żadne stronnictwo nie desygnowało jeszcze swych kandydatów; tajemnicza osłania jeszcze ich osoby. Ponieważ jednak ogół czytelników domaga się od nas już dzisiaj wyjaśnienia wyborczego problemu i oceny szans, zamieszczamy tu garść informacji, nie mających jednak pretensyj do ścisłości i kompletności.

Kraków, jak wiadomo, wybiere 5 posłów. Okręgi wyborcze w Krakowie są następujące: I. Śródmieście i Wawel; II. Nowy Świat, Prądo, a i Piaszka ta część, która graniczy z Nowym Światem, aż do ulicy Karmelickiej; III. Piaszek i Kleparz; IV. Wesoła; V. Kasimierz. Otóż, jak

stychać, z demokratów kandydują pp.: Petelenz, Szytecki, Konopinski i dr. Gross (mandat żydowski); na Wesołej kandydują samierza podobno Błaszyński, który jednak postawił swą kandydaturę także na prowincji. Z konserwatywistów kandydują będzie dr. Stanisławski, Jaworski, Holubyski (?). Szanse ma tylko dr. Stanisławski i miałby je prez. Leo, któremu jednak nie dadzą kandydować.

Interesująca jest sprawa kandydatury z miast Podgórze-Bocznia-Wieliczka. Jak stychać, przy kasy pow. w Wieliczce Ayras i starosta podgórski, odawali mandat ekscelencyi Koryntowskiemu. Ekscelencya ma w salach zwolenników, a mając duże podatki (w wpływ na omawiane kontyngenty podatkowe) w ręku — jest bardzo poważnym kandydatem. Natomiast jednak, demokraci przeciwstawia mu swego kandydata.

W okręgu wiejskim dwumandatowym Kraków-Podgórze, Wieliczka-Dobczyce rozegra się walka między ludowcami a centrum. Stychać tu o kandydaturę dra Bardia, słychać o kandydaturze socjalisty p. Klemensiewicza...

Co do prezydym Kola polskiego, to p. Abrahamowicz kandydują samierza z okręgu wiejskiego, p. Bobrowski z Krakowa, Dulebski z Tarnopola. Czy minister Duleszyski będzie kandydował, nie wiadomo.

Jak wiadomo stronnictwa konserwatywne, narodowo-demokratyczne, centrum i t. zw. demokraci idą do walki i w podjęciu „Rady narodowej”. Krakowscy demokraci, ludowcy i socjaliści nie uznają Rady narodowej i stają do boju każdy pod swoim własnym partyjnym sztandarem.

Z Warszawy.

Napady na stacje — Jak zastrzelono Grubina.

Napady na stacje kolejowe należą do stałego repertuaru bojów.

Nocy ubiegłej dokonano aż dwóch napadów na stacje kolejowe.

O godz. 11 wieczorem na stacji Leopol d o na oddziale Dąbrowskim ujawniło się 12 ludzi uzbrojonych. Napastnicy, niemiernowicie ubieczeni, rozbił aparat telegraficzny i porzucił druty, poczem otworzył ogień. Znaleźli tam niewiele kółki, gdyż ta wraz z markantami stemplowanymi wynosiła wartość 60 rubli.

Podczas napadu przebiegał nad kilka strażów w powietrze, nikogo nie raniąc, poczem uciekli.

Drugiego napadu dokonano na stacji Naleczów o godz. wpół do 12. Dwadzieścia kilku ludzi odczołowały stację kolejową i wśród strzałów rewolwerowych wtargnęło do kasy. Jednocześnie część napastników porobiła aparaty telegraficzne i odciecia wszelki dostęp do stacji.

Napastnikom udało się stawić opór gódnia pokoju z Lublina i szandarm stacyjny. Pierwszego rannego w pierś, drugiego zaś w nogę.

Nowy Żyd wieczny tułacz

według Eugeniusza Sue
opracował Walęry Tomicki.

Ciąg dalszy.

Lekka, jak ptak, dziewięćsto stanęła na oknie, potem, przytrzymana przez Dagoberta, chwyciła się przesłania i zaślęła się powoli, według zaleceń Dagoberta, który, wychyliwszy się za okno, szepczał ją do tego.

— Nie bój się. nie bój, siostrko! — rzekło dziewięć pocelutku, stanowiąc na ziemi — bardzo łatwo opuścić się. Ponury jest to i łże mi rękę.

Bianka nie dala czekać na siebie: również odważna jak jej siostra, także ściepałwie zaślęła się na ziemię.

— Biedne dzieci, coż one sąwinny, żeby tak być dręczone?... Niecierpieć jakichś łow uwrzł się

na tę rodzinę — rzekł Dagobert, ściśnięte mając boleścią serce, gdy widział światła, miłą twarz młodej dziewczyny, ucinaną w ciemnościach wiejskiej przykrości, jeszcze z przesyconą gwałtownego wiatru i niewolnego deszczu.

Dagoberte, czekamy na ciebie! chodź przodem! — mówili siostra sieroć, stojące pod oknem.

Daleki wysoki postać, żołnierski reszkości ranczej anielei sznuż się na ramię.

Ledwo może upłynął kwadrans, jak Dagobert z dalszyciami w ucieczce opuścił oberżę pod Białym Sokołem, gdy wielki trzask rozległ się w domu.

Morok i burmistrz wspólnymi siłami, za taran używając stoła, wyłamał drzwi wlepienia gwałtownym uderzeniem; widząc światło, wbiegli do izdebki sieroć już postę.

Ujrawszy przesłaniać się oknem, Morok wykrzyknął:

— Iżanie burmistrz!... patrz... tędy uciekli.

Przy tak ciemnej i burzliwej nocy nie mogli jeszcze daleko uciec.

— Bez wątpienia... śpiemy ich... niksemmo więcej!... o! sensacja się ja się. Prędzej, Moroku!... idzie tu o twój i mój honor...

Z kasy zabrano 540 rb.

Napastnicy i tu dośrogi uciec.

Zastrzelono na ulicy Grubina oraz zastrzelono śpiewa i handlowy Cienkowski w Hanka handlowym nie prestają zaprzistać opinii publicznej.

Grün, syn samotnego lekarza, był „genialnym” śpiewakiem i polycjanem. Ze go dawniej nie zastrzelono, tłumaczy się to pewnym układem między nim a bojówką. Ze teraz padł ofiarą zamachu, przyczyna tego leży w zbyt energicznym tropieniu przez Grubina członków wyprawy na stację Rogów.

Jak Grubina zastrzelono, opowiada jego towarzysza „Olek”. Grün i Olek wyszli wieczorem o godz. 7 z łaźni przy ul. Trebackiej.

Pierwszy szedł Olek i on też, stając się na progu drzwi, prowadzących na ulicę, ujrzał już pod drzwiami jakąś kobietę, dającą na jego widok znak mignięcia. I deryło to tak Oleka, że natychmiast zawiadomił o tem Grubina, radząc mu, by teras nie wychodził na ulicę.

Mimo to Grün wyszedł na ulicę i oświadczył, że wobec tego pojadą dorozką.

Faktycznie pod drzwiami łaźni stała dorozka jednokonna. Grün szedł pierwszy, za nim Olek, który teraz apustrezi 30 ludzi niemiernowicie, kręcących się po trotuarze. Widząc się osaczonym, gdyż dokładnie zdawał sobie sprawę z groźnego niebezpieczeństwa, Olek szarpnął Grubina za paltó, chcąc, by ten wrócił do łaźni. To jednak Grubina nie powstrzymało.

Wtedy jakiś młody człowiek zakomenderował „Salwa” i rozległo się kilkanaście strzałów. Grün już jedną nogą stał na stopniu dorozki. Po salwie, idący tuż za Grubinem Olek zauważył, że Grün traci równowagę i pada.

Wtedy szybko rzucił Olek wydobył broń i strzelił raz w kierunku mostu, skąd najeżdżający strzały padały. Olek twierdził, że na skutek tego strzelał jeden z młodych ludzi opadł, lecz w tej chwili dwaj towarzysze wbiegli go na ręce i snękli z nim w kierunku ul. Dobrej. Uszczęśliwił samochód, widząc, że ciało Grubina na upadku na Oleka, rozległ się momentalnie.

Wtedy Olek, widząc ślady krwi na twarzy Grubina, wbiegnął go do dorozki i pościelił to tchu jechać woźnicy do cyrkułu na Podwale. Ranny w nogę dorozkarz wdrągnął się, lecz Olek wydobył rewolwer i skierował go ku Rutkowskemu. To skłoniło go do szybkiej jazdy.

Gdy przybyli do lokalu XII cyrkułu, Olek trzymał jeszcze w ręce rewolwer, tak, że gdy przeniesiono zwłoki Grubina do kancelaryi, w pierwszej chwili zdawało się obecnym, że to właśnie Olek zbliża Grubina.

Po zaszewianiu Pogotowia rozległ się dzwonek telefoniczny. Jakiś niemierny głos wezwał przybyłego ze Zjazdu Olka do telefonu. Gdy ten przyłożył ucho do aparatu, miasto słów, usłyszał dźwięki znanego marsza żałobnego.

O więcej tu jeszcze (dalej dla mnie, panie burmistrz), odpowiedział Morok ponownie, gniewnym głosem; potem, szybko zbliżając się do schodów, otworzył drzwi dlaświeżca i szwołał na całe gardło:

— Goliat! spuść się z łańcuchów... Gospodarzu, ratarni, pochodni!... uszrobiecie się ludzile!... W pogon za zbłąkami: nie mogą nam się wymknąć, trzeba ich dostać... żywych lub umarłych!

CZEŚĆ DRUGA.

Ulica Ursynów.

I.

W stowarzyszeniu Mañili.

Morok, pogromca zwierząt, widząc, jak Dagobert pochłonięty został konia, papierów i obrany s pletędzy i sądcą, że już nie będzie mógł odbywać dalej podróży, jeszcze przed przybyciem burmistrza wywałł Karola do Lipska z listem na posztę.

Adres tego listu był następujący:

A Monsieur Monsieur Rodin,

rue du Milieu des Urains a Paris.

OGŁOSZENIA

za wiersz peltu 16 hal., za każdy następny raz 12 hal., ogłoszenia powyżej 4 halerzy w sprawie (nie więcej 50 hal.). Nadane za wiersz peltowy 50 hal., spody na każdej stronie po 3 Kor. — Zaliczki 20 Kor. za tysiąc.

Inseraty prowadzi w swoim zarządzie p. M. Huczyce, Administracja „NOWIN”: alca Zaczysze L. 7, otwarta od 9—1 w południe i od 3—5 popołudniu.

Na Lwów Skład i Ekspedycja: Agencja Sokolowskiego, Pasaż Hausmana L. 2.

Socjalista o socjalistach.

Rzeczy korespondent „Tagelblat” berliński donosi telegraficznie o swojej rozmowie z posłem Visolakiem, przywódcą prawego skrzydła socjalistów w sprawie wyborów niemieckich.

Visolaki oświadczył, że wynik wyborów jest doskonałą nauką dla socjalistów niemieckich, który przestał być wyrazem opinii ludowej. Niemiecka socjal-demokracja nie była „ani psem ani wydrą” ani rybą ani mięsem, ani rewolucyjną ani ewolucyjną. Jeżeli socjalizm niemiecki chce odzyskać wpływy stracone, musi wywrzeć się swojej bezosobowej, romantycznej, zasadniczej negacyi, musi w związku z partiami liberalnymi bronić swobody i rozwoju państwa konstytucyjnego, musi wreszcie być współpracoikiem rządu w jego prawodawstwie socjalnym, które jest wzorem dla wszystkich narodów.

Tylko na dążenie do reform powolnych, na pracy praktycznej nad poprawą bytu ludowego może opierać się przyszły program socjal-demokracji. Wiedząc negacya jest bezcelowa. Socjal-demokracja musi porzucić swą polityczną „dziewiczność”, swą nieprzystępną dla wszelkich łączących i kompromisów. Świat nie należy do dzieci.

Idealem Visolakiego jest blok liberalny, złożony z socjalistów i zdecydowanych konsekwentnych liberalów. Wszelki doktrynaryzm jest szkodliwy dla rozwoju partii socjalistycznej.

Przypominamy, że niemal identyczne poglądy wypowiedział przed kilku miesiącami angielski socjalista i poeta, Bernard Shaw.

Tajemnicze morderstwo londyńskie.

Z Londynu donoszą:

Ma Paryż bestantissime jakiejś sensacyjnej, diacego Londyn nie miały się wykazać csem podobnem. Oto najwspanialszy wyzawca dnia nad famizną, najpopularniejszą w Londynie i w Anglii kłacie, jak Wilhelm Whiteley, „the universal provider” (dostawca wszystkiego), został we cwartek zamordowany w swym kantorze, w białej dałen, wśród tajemniczych okoliczności. Zastrzelił go podobno syn jego naturalny, Wilhelm Whiteley, był właścicielem obłyźnionego bazaru Westbourn-Street.

Zamordowany był to „self made man” w całym tego słowa znaczeniu. Przed 45 laty przybył tu z Polski, jako ubogi żydek z kapitałem około 100 str. i praktykował w handlu starym, później przepił się do magasywność cyfryjnych i po pewnym czasie założył sklep z ubraniami męskimi w tej samej ulicy (Westbourn-Street), przy której wanośi aleś daś obłyźni gmach pod jego firmą, którego personal liczył około 6000 osób. Cyfary dochód roczny tej firmy wynosił około 3 milionów koron.

Whiteley, pomimo, iż doszedł do kolosalnej

Na tej ulicy, wtedy mało znanej, stał skromny i nieważności dom z gębiem podłogą, sześciennej daśdieńca, sześciennej od ulicy mąym budynekami z facyatą.

Wnętrze tego samotnego domu odznaczało się wielką prostotą, jak to można było wyczuć z meblowania dośrodku obszarnej sali na dole. Stare, na kolor perłowy pomalowane boazerje okrywały mury; posadzka z tafl, na cserwonu malowana, stannarłaby była wywuskowana; franki z białego perkalku zasłaniały okna; na kominku kamieniny, nasłanidajnym marmur, stał zegar w oprawie z hebanu, a przy nim dwa lichterze bronzowe.

Przed czarnym drewnianym stołem, przy ścianie, niedaleko od kominka, stało próżne krzesło; dalej, między oknami, wielkie biurko orzechowe, a nad nim półki, pełne papierów.

W końcu miesiąca października 1831 r., około ósmego godziny rano, siedział przy tym biurku jakiś człowiek i pisał.

Dalszy ciąg nastąpi.

Pieczęcie kanczykowe

ST. NIEMCZYK dawniej F. WOJTYCH
Kraków, Sukiennice 10. Firma założona w roku 1879.

Monogramy

herby, napisy oraz wszelkie inne grawury w złocie, srebrze i kamieniu
wykonuje Zakład art.-rytowniczy ST. NIEMCZYK dawniej F. WOJTYCH Kraków, Sukiennice 10. Firma założona w r. 1879.

fortuny, nie zmienili skromnego trybu życia. Przebierał codziennie o wczesnej porze do „interesu“ pracował tam niemal bez przerwy przez 30 lat. Przerwa śniadaniowa wynosiła pół godziny, na herbatę poświęcał kwadrans.

Tragiczną jego śmierć towarzyszyły takie okoliczności. „Universal provider“ był zajęty w swym kantorze i miał samilar wyjść w pole do drugie śniadanie. Wtem ośmiano ma, że przybył dependant jego adwokata i ma nu coś ważnego do powiedzenia. Wprowadzono go do kantoru. Rozmowa przy drzwiach kamienicy trwała około 30 minut. Nagle rozwarły się drzwi. Whiteley, widocznie zdenerwowany, rzekł do przybyłego:

— Koniec końców, jeżeli pan nie wyjdzie, żądam pomocy policmajana! I w istocie posłał chłopca sklepowego po policmajana. Niemierny wydybył w oka mgnienia i kieszeln rewolwer i wołając: „Teraz musisz paść trupem!“ wypalił po dwakroć z bronią i William runął na ziemię bez życia. Przybiegli funkcjonariusze firmy, powstąpił wielkie zamieszanie i wtedy „dependant“ wypalił z bronią własną i padł na ziemię, własną krwią własną.

Wszystko to trwało parę minut. W magazynach powstał popłoch nieopisany. Poszukiwano wszystkie wejścia do basaru, na znak żałoby.

Zabójcę odwieziono do szpitala. Żył jeszcze. Na pytania sędziego śledczego odpowiedział:

— Nazywam się Cecil Whiteley.

— Dlaczego pan popełnił zbrodnię?

Zabiłem swego ojca. Wiem, co uczynię.

Po tych słowach śmiertelnie ranny utracił przytomność.

Sędziwo prowadzi się bardzo energicznie: mimo tego w ciągu 3 dni nie zdążył jeszcze wysłuchać tajemniczej tragedii. Dwaj synowie smarego odesładka około 50 milionów. Whiteley, któremu przez całe życie nadawano się szczerze, miał wielkie wrogi. Oni to podpalili jego magazyny w roku 1887 przy Queen's Road. Wraz z 5 milionów, ale w ciągu kilkunastu dni otworzył nowe sklepy, gdzie sprzedawał garnitury, meble o 35 koron taniej, niż w którymkolwiek innym magazynie. Whiteley był głównym dostawcą uniformów dla armii angielskiej. Do jego odbiorców należeli też księża i lady.

O mordery dowiedzieli się tyle, że był żonaty, miał 9 synów, że jego rodzina mieszkała stale w pobliżu Londynu. Morderca przyjeżdżał często do stolicy, mieszkał w małych hotelach, np. w hotelu „pod czerwonym łwem“, w indyjskim hotelu „Rowton“ i śmiał się często swemu nazwisku. Ras spisywał się jako Jerry Reiner, to znów jako Leon Payne. Policja odsłuskała rodzinę „Reinera“ w okolicach Londynu. Zona mordercy senała, że jej mąż często wyjeżdżał do Londynu i że ostatnie 3 tygodnie spędził poza domem i dotąd nie powrócił. Podczas rewizji domu i dotychczas na korespondencję mordercy, z której wynika, że on pisywał listy do Galicji i do Polaków pod berłem rosyjskim. Znalaziono też jego artykuły na temat pokoju rosyjsko-japońskiego, podpisywał „Reiner“. Detektywi mają nadzieję, że tajemnicze morderstwo Whiteleya wkrótce będzie wyjaśnione.

Czeszy muzykanci.

Znane są powszechnie te gromadki skrypców i basistów czeskich, wędrujących się z miejsc na miejsce po całym świecie. Odnosi się do nich, że nie zarabiają na życie grając, zabierają i prostytucję. Nędza, jaka wyprzedza z domu wędrownych się po świecie grajków, nie opuszcza ich ani na chwilę, a jest rzeczywiście straszna. Głównym miejscem dostarczającym tych nędzarzy, jest okolica nechanowicka we wschodnich Czechach. Skąd corocznie wędrują w świat setki kilkuletnich dzieci i chłopcy, Nechanowicka okolica jest na wprost nędzy, nędzy ubogi i ciemny. Muzyk przedsiębiorca, zwany impresario, zbiera u siebie 15-20 kilkuletnich dzieci i uczy je grać na skrzypcach, harcie lub harmonii, a potem wybiera się z nimi w świat, gdzie wykazują się porządnie, wraca do Nechanowicka i zakłada tu, jako dobroczytnia nechanowicki, gospodę. Równie 41 procent dzieci w ten sposób emigruje w świat, gdzie dzieciństwa zwykle wstępem do domów publicznych, lub oddają się prostytucji przy każdej sposobności. Przebywają w knajpekach, restauracjach, piwiarniach much z czasem zdemoralizować dziecięcą, a z chłopca zrobić cherlaka.

Dziś znajduje czeskich muzykantów wszędzie w Rosji, Turcji, Rumunii, Malezji Azji, Grecji, Egipcie, a nawet w Mandżurji i Chinach. W naszym rosyjsko-japońskim gramał stała w Nechanowicka handlarz dziewczątami, który je wysyłał do Rosji do domów publicznych. Gdy powracające dziewczęta z Mandżurji opowiadały w domu o łatwym zarobku wśród rosyjskich oficerów — rodzice podnieceni tem, że pałe pieniądze sprzedawali swe dzieci handlarzom, niby w celach zarabiania muzy-

ka, a w gruncie rzeczy dziewczęta, szły do domów publicznych. Powiadają, że Czechy znajdują się gdzieś — to, to prawda, znajduje go w sobie narządzące się muzykami lub barłakami, zarabiano w ten sposób choroba, których głód wygnął w świat na głębsze jeszcze biedę i borykanie się z życiem.

Tragiczna śmierć.

(Telegram Nociu).

Lwów. (Tel. pryw.). Donoszą tutaj, że w niedziele przed południem na stacji kolejowej w Złomów Wiedeł pod Lwowem najeżdżał pociąg byłakawiczny idący ze Lwowa na podurzędniczą rucch Józefa Dubieńskiego i zabił go na miejscu. Maszyna rozszarpała zwłoki.

Falszerze metryk żydowskich.

Sprawa nadzuty w urzędzie metrykalnym krakowskiej gminy wyznawczej została, jak to przedpóźno donosiśmy, oddana w ręce sądu. Obecnie śledztwo prowadzi sąresztowanymi dr Jendli. Śledztwo to wykaze zapewne niejedną sensacyjną szczegóły, bo sprawa sacyuna przybrała coraz szerzej rozmiary, a już fakta, żebrane przez policję, rucną ogromnie ciekawą — i alio na całą gospodarkę w urzędzie metrykalnym.

Wskrycie nadzuty. Sposób, w jaki wykryto nadzuty, podaliśmy ogólnikowo w sobotnim numerze „Nowin“. Dalszą podjęmy go już ze szczegółami, jakimiś doli wydobyci ze źródeł nie policyjnych, ale bardzo wiarygodnych.

W ubiegłym tygodniu aresztowano w Krakowie pewnego żyda, pochodzącego z Królestwa Polskiego, Naczelnika Lwówian. Przy niewyjął policjini znalazłono a Lwówianca trzy listy oraz jedną kartkę, pisaną przez Dawida Richtera, zastępcę prowadzącego księgę metrykalną Abrahama Richtera. Z listów tych okazało się, że Dawid Richter wyrobił Lwówianowi fałszywe dokumenty, mianowicie metrykę, świadectwo przynależności i t. d. w ogóle wszystkie dokumenty, potrzebne do wyrobienia Lwówianowi paszportu austriackiego.

500 marek za paszport! Za wyrobienie tych dokumentów żądał Richter od Lwówianca 500 marek. To było powodem, że Lwówianca jeszcze nie fruwał z Krakowa, suma bowiem, podana przez Richtera, wydawała mu się, jak za paszport, za wysoką, odczekał się więc, z wykupem, a jak słychać, Richter miał już dlań gotowy paszport. Wykrycie tego faktu było niełatwe, jako zaprawdawa policję do labiryntu nadzuty w urzędzie metrykalnym. Fakt to był, aby jaskrawy, aby gwałtownie powiększał nadzuty, zmniejszał też spowodował policję do wglądu w całą gospodarkę metrykalną żydowską, a konsekwencją tego wglądu była aresztowanie obydwojch prowadzących księgę, o jak i syna, Abrahama i Dawida Richtera. Fakt wyrobienia fałszywych papierów Lwówianowi i cena, jaką mu się to podyktowało, wskazywały nieścisłe na to, że obaj aresztowani dopuszczali się nadzuty i że robili na nich dobre interesy.

Retentowny „gęsiost“. W kołach „rodzickich“ na Kasimierzu obaj Richterowie uchodzili za ludzi bardzo samowych. Względem panowało przekonanie, że prowadzenie ksiąg metrykalnych jest bardzo dobrym „kieszonkiem“, który rocznie przynosi wysokie dochody. Podczas rewizji znalazłono nawet u Richtera bardzo pokładną sumę w gotówce, tak, jakiej zwykają mieć nie przechowywując w domu. I rzeczywiście miał to być dobry interes, jeśli się aważa, że zwłaszcza w ostatnich dwóch latach napłynęło do Galicji mnóstwo żydów z Królestwa i z Rosji, którzy wszystko byli nierzadnie gotowi oddać, byle tylko mogli zostać obywatelami austriackimi. A przecież pierwszą rzeczą w takich wypadkach była metryka, którą trzeba było przedstawić. Zachodziło podejrzenie, że nadzuty Richterów w tym właśnie głównie prowadziły kierunku, że klientele ich stanowili głównie wyznawcy z Rosji i z Królestwa, pragnący zapewnić sobie spokój nabywaniem austriackiego obywatelstwa.

Nadzuty z popisywaniem. Dalszy ruch Richtera był bardzo dobry. Interes w fałszerstwach metryk publicznych Izraelitów, jak wiadomo, w ogóle nie lubiących służby przy wojsku. W jaki sposób to robiono? Manipulację opracowano sobie bardzo łatwo. Wystawiano n. p. chłopca, mającego lat 17, a więc nieznacznie rozwiniętemu, metrykę, według której chłopak ten kończył rok 21. Stawał więc do asensuracji i wychodził naturalnie wolny, bo jako nie rozwinięty należałoby, nie mógł być asensurowany. I w ten sposób chłopak taki, mający dopiero faktycznie 20, według metryki zaś 24 lata, uchylał

się od służby wojskowej, bo nigdy nie mógł być uznany za zdolnego. Śledztwo policyjne w sprawie Richtera wykazało fakty podobne nie wykazało, zachodzi jednak podejrzenie, że i takie rzeczy się działy. Wykaze to dopiero śledztwo sądowne.

Zdzierali skórę z żydów! Richterowie byli widocznie na groźnym ogromie i tak, bo na całym Kasimierzu narzekano na nich, że zdzierają skórę z biednych żydów, że nie sąwają na takie, według której nielli pobierać opłaty, ale ciągną, ile się da, dyktując sobie same pokaźne sumy i, z sąwładnawcy prawdziwej metryki. Po aresztowaniu Richtera stawało się nawet nawet na Kasimierzu, zwłaszcza wśród sfer uboższych, słowa: „Dobrze im zrobił!“ I ni już dawno powinni siedzieć za to, co oni zdzierali skórę z biedne ludzie!

Dawid nie zgubi! O ile nas informują, stary Richter, który na stanowisku prowadzącego księgę metrykalną przebywał od lat 21, lubiał zbierać pieniądze, ale nie lubił ich wydawać. Inna zupełnie natura miał jego syn, Dawid, zaprzęgnięty jego zastępcą w urzędzie. Dawid bowiem zbierał pieniądze, ale je też hojnie rozrzucał. Lubiał się bawić, lubiał grać w karty, a z szczęściem mu nie dopisywało, więc też obgrywał się nierzadko do nitki. Ojciec niejednokrotnie go upominał, straszył, prosił i błagał, ale to nie pomagało, bo synek nie myślał się poprawić. Nieraz też ojciec narzekał: „Ten Dawid to jest moje nieśczęście, Dawid mnie zgubi!“ I ule jest taki, jak ja!“ — Stary Richter nie mylił się, syn bowiem zaprawdawał go do więzienia.

Dalsze śledztwo. Jak wspomnieliśmy wyżej, śledztwo sądowne prowadzi obecnie z aresztowanymi dr Jendli. Wczoraj po południu odbyła się ściślejsza rewizja w lokalu urzędu metrykalnego, oraz dalsze sekontrum ksiąg. I tu zachodzi ciekawa rzecz. Jak słychać, księgi znalezione podczas poprzedniej rewizji w zupełnym porządku: naczyniobył, że Richterowie nie byli zbyt sprytni i robili wszystkie „prywatne“ interesy po cichu, nie robiąc ich na księgach.

Zastępstwo prawne oba aresztowanych objął, jak się dowiadujemy, adw. dr Fruhling.

Wszystko „na gęb“! Względem gospodarki w urzędzie metrykalnym prowadzona była bardzo ciekawie. Wystarczy przeczytać fakt, że w urzędzie tym, będącym bardzo poważnym, nie było wcale delenków podobnych, ściśle tam wszystko robiono bez podania, ale o tak, „na gęb“! — Jak się to mówi. Jest to okoliczność bardzo ważna, bo w ten sposób utrudniono zostało ogromnie śledztwo, a natuszowno a pewnością i ułatwiono sobie niejedną nieczystą sprawę.

Zbór izraelski wobec nadzuty. W sprawie nadzuty z metrykami oraz w sprawie aresztowania Richtera zwolano w sobotę wieczór posiedzenie wydziału Zoru Izraelskiego. Na posiedzeniu ten celownik wydziału dr Delches, wyjaśniał, w jaki sposób nadzuty mógł być przez Richtera popełniany i co prezydent samerza uczynić, aby na przyszłość podobnym nadzucytem sposobie. Prezes zboru dr Rafael Landau, w odpowiedzi wyjaśnił, że prowadzący księgę metrykalną są urzędnikami, których według rozporządzenia namiesztownictwa z roku 1876 mianuje władza polityczna pierwszeństwa instancyj, a więc w Krakowie magistrat. Zbór izraelski nie ma na nim żadnej kontroli, opłaca tylko według roku wydanej przez namiesztownictwo instrukcji, „płecić i księgi“. Zresztą Zbór nie ma prawa mierz się w czynności tych urzędników.

Provizoryczny naczelnik. W sobotę wieczór nastąpiło również mianowanie prowizorycznego zastępcy Richtera. Jest nim dotychczasowy buchalter urzędu metrykalnego p. Kocy Ofen, który w sobotę został zaprzęgnięty w magistracie i przez sekretarza Kuchalskiego osadzony na urzędzie prowadzącego księgę metrykalną.

Hyena emigracyjna.

(15-letni naganiec emigracyjny. — 7 naurach. — 32 marki za 440 koron. — Bez życia trudno się pisać do świat. — W sieci naganicy).

W jednym z poprzednich numerów „Nowin“ pisaliśmy już obszernie o naganicach emigracyjnych, którzy zaczęli ostatnio czasu grasować po Galicji. Resultatem ich działalności, dla naganicy aresztu bardzo rentownej, jest ta masowa prosta emigracja wieśniaków do Ameryki i do Prus. Na dworcach krakowskich widzi się codziennie całe masy wieśniaków, głównie z Galicji wschodniej, którzy jadą za granicę. Emigranci ci puszczają się w świat bez satafnowienia i niejednokrotnie padają ofiarą hyen emigracyjnych.

Aresztowano wczoraj na dworcu kolejowym

małego żydka, drlecko prawie, bo liczącego niepełnia 15 lat, nazwiskiem Isaaka Friedmana. Małes ten przyjechał do Myslowie z chłopakami raskich z Usterek Dolnych Kolo Turki. W taktu śledztwa wyszło na jaw, że Friedman nie dalał tu na swoją rękę; właściciel naganicem był jego ojciec, Tobiasz, z Usterek, który od emigrantów pobierał zadatki, a chcąc synka wyprowadzić do tego polepnego interesu, wysłał go pomimo młodego wieku z emigrantami do Krakowa, gdzie sprytny Iszak miał ich oddać w ręce drugiego naganicy, który by ich odstawił do Myslowie.

W drodze do Krakowa zażądał młody Iszak od dwóch emigrantów, z którymi jechał, aby mu dali po 920 koron na „syfarkaty“. Nalweli chłopcy usłuchali, oddali mu pieniądze, które jednak sprytny Iszak oddał natychmiast na jednej ze stacyi jakiemś żydowi, którego — jak twierdził w śledztwie — zna z widzenia tylko, a który miał im dostarczyć kart okretowych. Ten naganicy żyd zabrał pieniądze, a chłopcom oddał dwie zapalczkowane koperty, które im polecił dopiero w Myslowie otworzyć. Otworzone je jednak w wczesnie, bo pod telegramem i orzekniono, że w jednej nie było nic, a w drugiej — 35 franków marki i 80 tenigów. Tak więc biedni emigranci padli ofiarą oszusta, który był prawdopodobnie wzmnowie z Friedmanem.

Skrzywdzeni emigranci, którzy teraz bez grosza muszą powracać do domu, zapłatali, dlaższego oddali się w opiekę żydowi i tukiemu malcowi jak Friedman, dal taką sumę pieniędzy, odpowiedzieli. „Tak jakie, koly bez życia, to najsu w świat się uciekają.“

Ogółem składowała przychodził przyraki fakt, że Galicya wschodnia, a w części i zachodnia, opłataną została siecią emigracyjnych hyen, które wypięć trudno, a które się krew z naszego ludu.

Iszaka Friedmana zatrzymano w aresztach policyjnych. Prawdopodobnie aresztowanie zostanie również jego ojciec i sprawa cała oddana sądom sądownym.

Co słychać w mieście?

Kraków, dnia 9 lutego 1907.

Nowy wydział w magistracie. Wczoraj przed południem odbyło się w sali posiedzeń magistratu pod przewodnictwem dyrektora Urzędu Miejskiego, na którym przeprowadzono dyskusję informacyjną w sprawie utworzenia wydziału sprawoznającego w magistracie. Wydział ten miał będzie za zadanie ochronę mieszkańców przed wyzyskiem handlarzy najprzejrzalszych artykułów, mieć więc będzie pieczę nad mięsem, nabiałem, nad dowozem jaryna itd.

Ogrzewanie miejskie, otwarte niedawno w Rynek główny i na Stradomiu, zostały wczoraj rewizji. Historia tych ogrzewań jest wcale nie długa. Zakończono je w chwili, kiedy najwięcej arosy już ustalał i niby się owarz spieł, aż ja narazem, jak aby cowa, zamknęli. Jestli bóg da nam jeszcze tej sily stony kół kilkadziesiąt, znacznie się znova zmieni z ogrzewalnic, a kiedy nierzadnie, ogrzewalnice zastaną otwarte tak, aby je znova za parę dni zamknęli. Ciekawa historia, co?

Niedobitostwo. Musimy porzucić sprawę ogólniejszą, którą wino spada znova wyłączone na magistrat. Jak się dowiadujemy, wczoraj rano zaczęła woda przeciekać przez plaform w wielkiej sali starego teatru, będnego, jak wiadomo, własnością gminy. Przyczyna tego jest karydną niedbalstwem władz, które nie postarały się o to, aby z dachu starego teatru opróżnić ścieki, jakiego się tam przez dwa dni ustawicznie ściekiły wody nabierało. Nie potrzebujemy dodawać, że uciერი na tem bardzo przedziśny autt był najpikantniejszej w Krakowie sali, a który by przecież dół należało.

Wywołanie śniegu. Nad wywołaniem śniegu z miasta pracowało wczoraj przez cały dzień 98 furmasek i 250 ludzi. Śnieg wywołał się na ul. Harnaruckiej i Starowieskiej, gdzie się już wygrypało kanarów, oraz do Wisły. Jest nadzieja, że we wtorek będzie już mogli przynajmniej chodzić po ulicach, co podczas zimy przedstawiało poważne trudności, bo śnieg padał ciągle, a przez całe dwa dni go nie wywołało, tak, że na ulicach leżały całe kupy śniegu. Wczoraj też narazem zabrano się do czyszczenia chodników, o których w ostatnich czasach stracił zupełnie zapomnienie.

Bank Galic. dla handlu i przemysłu. Jak wiadomo, ananasy zro bank, który poprzedzał poprzedni, przyprowadził o straci 3 miliony z kapitału, czyli do zupełnego zapaść, zajął się Oester. Credit-antalt w Wiedniu. Odnęło się walec zgromadzoną, na którym uchwalono ostateczne ogłoszenie straci w kwocie 3 milionów (czyli redykcję kapitału akcyjnego o 80 proc.), oraz podniesienie kapitału do sumy 3 milionów przez wydanie nowych akcji. Prezemem radu zawiadowczych wybrany został p. Jan Giza Okocimski; wiceprezemem dyrektor Julius Nis. Radą nadzorczą znanawła dyrektorem Banku p. Mieczysław Sędzińska, dotychczasowego naczelnika rad-

JAŁOECZE & ZIEMBOCKI polecają **na najlepsze amerykańskie maszyny do pisania**
The Stearns Visible Typewriter.
Wielka sposobność do zakupu kwiatów ciętych, doniezkowych i sztucznych.
Zakład ogrodniczy Połwie Zwierzynieckie 29. Kazimierz Mikulski.
Kraków, Rynek L. 8 (naprzeciw kościoła św. Wojciecha)

zajęli Illi Banku krajowego zastępcę dyrektora p. Alberta Ingara.

Z ruchu koncertowego. Wobec wielkiego powodzenia, jakiego doznał pierwszy koncert Ignacego Friedmana, występującego w Krakowie jeszcze raz w najbliższym tygodniu. Koncert ten, poświęcony wyłącznie muzyce polskiej, w przeważającej części z towarzyszeniem orkiestry, odbędzie się w drugiej połowie lutego.

Koncert na dochód PP. Ekonomek. Stowarzyszenie PP. Ekonomek, które dla ubogich dzieci naszego miasta bardzo wiele czyni — nie udało się nigdy do obramów smutnych iść, nie wyzwały, co mogło, odwaru, garstki panien towarzyszących. — Odkąd przetrwała została panna Marya Kaptala, myli koncom dorozuchano okazała się tak szczerą, że koncerta te zrykały odrazu jak najlepszą markę, a dochody przewyższyły o wiele wszelkie oczekiwania. Taki koncert odbył się w niużyj piątek, wobec najwykwalifikowanej publiczności.

Odwaga atrakcyjna była Pelagia hr. Skarbek, która tym razem nie tylko lepiej była spersonal, ale wybrała o wiele wspanialszy repertuar. Zalety śpiewu i poezji, które oceniano przed parą tygodniami jak najpochlebniej, jeszcze korzystniej wydawały się, nie tylko w utworach (takich jak Sciaradzi, ale i w najnowszych, jak również w pieśni Zdzisława). Zyskała byłoby dowodem, jak goręco przyjęto dotychczas artystkę, że piosenki były tak talentu, że bezprzekładną, gotową do usługi białych.

W koncercie przyjęli również laskawy współdziałali podzielić sztuki, pp. Urzaski i Siliwaki. Pan Andrzej, obecnie nieszczęśliwie, jest niezmiernie wielce uzdolnionym, posiadającym niezwykłą łatwość, wrodzoną elegancję ręki, wiele wykształcenia, co stwierdził wykończony hardu udatem kilku utworów.

Pan Siliwaki, uczeń p. Hocka, dowiódł wykończony koncertu i Wieloletnia na temata z Fyka, (Gomara) przedstawił muzykalność, znaczenie pominięto, co było w tym wykończony, amfionel, pod wybornym, widocznym, kierunkiem naczelnym.

Orkiestra 13 pp., pod kierunkiem kap. p. Hocka, wykonała, jak zwykle z wielką starannością, uwerturę Webera do „Freischütz“ i następ Berliozu z „Damnation de Faust“.

Z Tow. ogrodniczego. Wo śróde do 7 lutego Intego odbędzie się w gmachu chemicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego miesięczne posiedzenie członków Towarzystwa. O godz. 8 wiecz. — Na porządku dziennym: pogadanka podskarbego p. Milidura z wykończony do Frankfurta u M., przedłożenie niewykończonych okazów pomarskich i winogron, pogadanka p. Klusa o pomarskich, sprawy bieżące i komunikaty członków.

Przytulisko Bracia Alberta dla bezdomnych ulica Krakowska 1. 47 dla mężczyzn. ul. Piłkarska 21 dla kobiet.

Z nadzwyczajnego nam za rok 1908 sprawozdania Bractwa Teracyz, za Franciszka podlegających ubogim, przesyłamy następujące cyfry:

Z Przytuliska w ciągu roku korzystało mężczyzn 1.086, kobiet 304, dzieci 34; dziennie w miesiącach zimowych korzystało mężczyzn 133, kobiet 81, dzieci 20; dziennie w miesiącach letnich korzystało mężczyzn 82, kobiet 78, dzieci 14. Wydane porcelany były 152.764.

Cyfrę wyżej podane stwierdzają dosłownie nadzwyczajną działalność Bractwa Teracyz w kierunku opieki nad ludźmi bezdomnymi, którzy w Przytulisku otrzymują chwilowe schronienie i trzy razy dziennie ciepłą strawę. Tu należy podnieść, że miasto Kraków jest w tem położeniu, że oprócz tutejszych ubogich musi u siebie gościć mnóstwo robotników, którzy powracają z robót w Prusach. Ci wszyscy robotnicy zostają odcinani przez oddzielne władze do Przytuliska — co miasto też miało w czasie ostatnich odcieniałych mrozów, że między innymi przeszło 40 robotników z powiatu brodzkiego znalazło schronienie w Przytulisku, a w tem polowa opatrzone przez Towarzystwo ratunkowe z powodu doznanych odmrażeń. Liczba ubogich w Przytulisku dla mężczyzn w dniach powyższych przekraczała cyfrę 160 osób, zaś w Przytulisku kobiet 120 osób. Oprócz tego znajduje się w Przytulisku opieka i stały utrzymanie — zaniechania dziesiąt, które albo przez Magistrat albo przez władze policyjne dostawiają bywa.

Utrzymanie tych ubogich podlega za sobą ogromne wydatki i gdyby nie godna wszelkiego uznania ofiarność P. T. mieszkanki miasta Krakowa oraz naszych wieśniaków z zachodniej (Galijski), którzy uharani w naturze popierają Bractwa Teracyz — utrzymanie ich byłoby nadzwyczaj trudne — bo niemożliwością dla braku funduszu uczynić zadane potrzebom ubogich.

Wobec nadzwyczajnie zimy i znacznego napływu rzemieślników potrzebujących pomocy oddają się Bracia Teracyz do oddzielenia P. T. mieszkanki miasta Krakowa i proszą o laskawą datkę. W tym celu Bracia Teracyz będą kwotać w dniach 5 b.m. i dni następnych w godzinach przedpołudniowych w dzielnicy II. i III.

Oprócz jalmuzy w gotówce podane są stara odzież, bielizna, tkaniny, tkaniny, tkaniny, tkaniny. Ofiarę w gotówce można składać też w Administracji naszego piśma.

Z karnawatu. Hal na kolonie wakac. w Porbie w dniu 6 lutego zapowiada się świetnie, zgodnie ze swą tradycją.

Protaktor bali przyjęła namieśnikowa hr. Potocka, przezwana komitet jest hr. Zdzisława Tarnowska, wiceprzewodząca hr. Bułhaka, prezes prof. dr. Henryk Jordan. W skład komitetu wchodzi pan: prezydentowa Leowa, wiceprez. Chylińska, Federowiczowa, Korytkowa, hr. K. Tyszkiewiczowa.

Kole mieszczańskie urzędują wieczór taneczny, którego w niedzielę, nastąpił Spółkowi, dnia 10 lutego o godz. 8 wiecz. w salach Starożytności. Przygrywać będzie krakowska „Harmonia”. Wieczory tańcownicze, przezwane przez „Kole mieszczańskie” już od kilku lat należą do najliczniejszych zabaw w naszym mieście, w których biorą udział nie szeregi mieszczaństwa — w tym roku zabawa zapowiada się świetnie, tem więcej, że sala Starożytności będą mogły pomieścić bardzo liczne publiczności.

Tow. Bratniej pomocy kelnierskiej urzędują dnia 6 Intego w salach pałacu Spiskiego wieczór taneczny.

Rtów, własnej pomocy kucharskiej urzędują dnia 7 Intego w salach pałacu Spiskiego bal. Dnia 10 lutego stowarzyszenia cieszni, jak i tradycyjnie powołaniem, nie sługa wieki wapiłowości, że i taborowcy nie powiedzieli się znakomitem. Czysty chód z balu przenosić się na zakupno standardu. Przygrywać będzie dła muzyka „Harmonia”. Bilety, w cenie 5 kor. familyj na 4 osoby, a 2 kor. pojedynczy, nabywać można wcześniej za zwrotem zaproszenia w kancelarii stowarzyszenia ul. św. Jana 1. 12 oraz u prezesa stow. p. Winczowskiego w restauracji w hotelu „Pod Różą”, w dzień balu zaś w pałacu Spiskim od godz. 4 po poł. kupki wykupione.

Bal kulek, który się odbył w sobotę staniem Stow. kulek i miedzi, należał do świetnych zabaw karnawatu. Bal rozpoczął się północną, do którego stanoło przeszło 100 par. Przewodził północną prezydent Leo z pań Porębski. Działęł postawiali radca ces. Porębski p. Leow, rektor dr. Morawski p. Zajączkowski, prez. Izby handlowej Dattner z p. Federowiczowa, radca dr. Białkowski z p. Zdanowiczowa, wiceprez. dent Sare z p. Zieleniewska, poseł Stanisławski z p. Doboszyńska, radca Jaworski z p. Czaplińska, poseł Federowicz z p. Wysockichowa, radca Zieleniewski z p. Fromowa i t.

Ogłoszenia zabawa trwała do rana. — Aranzowali pp. Wiliński i Siliwaki. Dochód z balu jest pokątny.

Stowarz. wermistrzów i urzędników fabrycznych w Krakowie urzędują w niedzielę, sobotę zabawy tanecznej (w sal stow. kulek), polgonozy z obchodem jubileuszowym czterdziestolecia pracy pana Matena Szustkiewicza, int. w młynach Barucha. Wśród obecnych znajdowali pp. Leona Zieleniewskiego, Edmunda Zieleniewskiego z żoną, pała i barmistrza Maryawskiego z Podgórze, nadzwyczajni pana Białego z żoną, p. Winkler, zarządcę browaru Okocimskiego z żoną i t. Do jubileusza pana Szustkiewicza wygłosił przemowę p. E. Zieleniewski, dyktował i współwłaściciel fabryki Komit z przemówieniem p. Janem Simularem na czele, nie szczędził trudów, aby zabawa wypadła doskonale. Nawigacja się tak ochoczo do balu, że rana, zwłaszcza, że nie zabrakło nowych danek.

Slub. W kościele św. Floryana pobogobawiano zotwał w d. 31 z. m. związek małżeńskich pomiędzy p. Mateuszem Zamorskim, urzędnikiem Towarzystwa ubezpieczeń a p. Wandą Rogawską, córką pp. Walerego i Aleksandry Rogawskich. Podczas aktu ślubnego śpiewał chóór „Lutni”, zaliczając nowością do nadsłuchających członków swojego Towarzystwa.

Nowy Zarząd oddziału Krak. „Elentary” tworzą: prezes p. T. Tabackiński, I. wiceprezes p. Haszłowa, II. wiceprezes p. Kwapiński, I sekretarz p. B. Łaki, II sekretarz p. Zieleniewski, skarbnik p. Hein, zastępcy p. Jędzawski.

Warto zapamiętać Związek c. k. urzędników pocztowych obecnie ma dnia 15 po Intego o godzinie 8 wiecz. w lokalu Klubu pocztowego w Krakowie.

Centralny Związek Asy. Towarzystwo turyst. przesłał w ostatnich dniach zaproszenie do wzięcia udziału w wystawie sportowej w Berlinie w kwietniu b. r. odbyć się mającej, a mianowicie obśledzić działy turystyczne i podróżnicze, w którym wszystkie Towarzystwa turyst. Austrii udział wezmą.

Ponieważ Berlin, jako środowisko wczelawitowe, co rucha turyst, zgromadzi w czasie wystawy niewątpliwie tłumy podróżnych, pragnie Krak. Związek turyst. dać początek kraja najszerszemu ogółowi, odczuć zainteresowanie się nim poza granicami, i dać dowody naszej żywotności. W tym też celu podjęto kroki do zebrania odpowiedniego materiału, a tu, Dyrekcja c. k. kol. państw ofiarowała do wystawy wspaniałe swoje publiczne.

Pokółkami byłoby, gdyby oddział etnograficzny tej wystawy mógł być obelany, gdyż dziedziną domowego przemysłu galic., mogłaby rzeczywiście wzbudzić zainteresowanie. Także właściciele zdrowskiej i t. p., powinni skorzystać z nadarzającej się sposobności i przesłać na tę wystawę fotografie, albumy z widokami itp. publikacje, któreby ich zakłady reklamowały. Termin zgłaszania zakreślony do 7 Intego b. r. za pośrednictwem Krak. Związku turyst. w Krakowie, a

uplata za udział w wystawie wyniósł 50 kor. dla poszczególnych wystawców.

Również Towarzystwa sportowe powinny wziąć udział w tej wystawie.

Przed trybunałem przysięgłych toczyła się wczoraj rozprawa przeciw Tomowi Kozaczowi o zbrodni kradzieży. Rozprawę tę, z powodu zawazania nowych świadków, odroczone. — Druga rozprawa toczyła się przeciw Janowi Kanarowi o zgwałcenie, przy drzewach kaniętych. Po rozprawie trybunał skazał Kanara na 6 tygodni więzienia.

Awanturni i awanturki były, jak zwykle podczas świąt, na porządku dziennym. Ci, co nie mogli hamować się na balach, bawili się w szynkach i knajpach, ale te zabawy kończyły się dosyć często na policyj, która przez te dwa dni miała niemało kłopotu. Szczególnie często obeszło się bez bitki, które Tow. ratunkowe miało spokojniejszy dzień jak zwykle.

Zjazd urzędników Krak. Tow. Wzaj. Ubezpieczeń odbywał się w dniach 2 i 3-go b. m. w Lwowie. — Czterdziestu przeszło delegatów z biur dyrekcyjnych, działu żywego i wszystkich Illi Towarzystwa w (Galijski, na Bukowinie i na Morawach, obawowało nad polęgniactwem przy urzędników. Do otywałych dyskusji uchwalono szereg postulatów, któreby rozwiązały dotychczasowe kwestie przy urzędnikach, amerytury, oddzielenia i t. p. spraw, przedstawili dyrektori Tow. przez osobny komitet, w którego skład weszło przysięgłym gwardii w osobach pp. Gadalskiego, Białkowskiego, dra Dzwonkowskiego, Izdebskiego, Miskiewicz, Mierczaka i Bory.

Zjazd ten — pierwszy od czasu istnienia Towarzystwa — zaciąłsił iście węgły koleżeńskie między ludźmi pracującymi w różnych stronach kraju dla tej największej instytucji finansowej Galijski — co bez wątpienia dla ich wszystkich pracowników, jakoteż i dla instytucji nie pozostało bez doniosłego wpływu i korzyści.

Puszkę oszczędności. Aby umożliwić najszerszym warstwom ludności zbieranie oszczędności oszczędności bez straty czasu, polęgniętej odczłoniętej odczłoniętej grusza do instytucji w Krakowie, Kasa oszczędności miasta Krakowa, idąc za przykładem pokrewnych instytucji na zachodzie, a zwłaszcza w Ameryce, zaprowadziła u siebie tak zwane kasy domowe czyli puszkę oszczędności.

Puszkę tę, wyrobioną ze stali angielskiej, zaopatrzoną są w żelazek, od którego klucza znajduje się w Kasie oszczędności. Osobom, które chcą włożyć do Kas oszczędności, zgłaszają się z puszką i kluczem, do Kasy puszkę zostawiają, a Kasa, Kasa otwiera puszkę w obecności strażnicy, przeliczy gotówkę i uzbiera ją w ten sposób kwotę wpłać do przedłożonej kaszki. Gotówka z puszek w Kasie wyjęta pod takim warunkiem nie będzie stronie wpłać, lecz może być najpóźniej do kaszki wpłać. O ile puszkę nie została Kasie zwrócić, może właściciel kaszki złożyć wniosek o wypłatę gotówki tylko o tyle, o ile przeżyła kwota 7.50 koron.

Puszkę, która w ciągu lat trzech od dnia wydania nie była Kasie do otwarcia i pobrania oszczędności na wniosek przedłożony, aważane będą jako zatrzymane przez strażnicę i Kasa oszczędności ma prawo najpóźniej do Kasy puszkę zostawiać, a Kasa, Kasa otwiera puszkę w obecności strażnicy, przeliczy gotówkę i uzbiera ją w ten sposób kwotę wpłać do przedłożonej kaszki. Gotówka z puszek w Kasie wyjęta pod takim warunkiem nie będzie stronie wpłać, lecz może być najpóźniej do kaszki wpłać. O ile puszkę nie została Kasie zwrócić, może właściciel kaszki złożyć wniosek o wypłatę gotówki tylko o tyle, o ile przeżyła kwota 7.50 koron.

Puszkę, która w ciągu lat trzech od dnia wydania nie była Kasie do otwarcia i pobrania oszczędności na wniosek przedłożony, aważane będą jako zatrzymane przez strażnicę i Kasa oszczędności ma prawo najpóźniej do Kasy puszkę zostawiać, a Kasa, Kasa otwiera puszkę w obecności strażnicy, przeliczy gotówkę i uzbiera ją w ten sposób kwotę wpłać do przedłożonej kaszki. Gotówka z puszek w Kasie wyjęta pod takim warunkiem nie będzie stronie wpłać, lecz może być najpóźniej do kaszki wpłać. O ile puszkę nie została Kasie zwrócić, może właściciel kaszki złożyć wniosek o wypłatę gotówki tylko o tyle, o ile przeżyła kwota 7.50 koron.

Z Nowego Sączu donoszą, że wydawać „Gazety podstarżalskiej” Karol Stopiński skazany został za zbrodnię wymuszenia na 5 miesięcy więzienia.

Restaurator ukarany. Restaurator wiedeński Hofner, zapłacił w tych dniach 300 koron kary za wyrzucenie z restauracji fabrycznika wiedeńskiego Ludwika Pollacka, który przybył do restauracji jego w noc sylwestrową z żoną i córką, zajął osobny stół i wypił tylko butelkę wina za 3 korony. Oburzony takim „świątwnym” gości, Hofner kazał im wywozić się z restauracji. Fabrykant usiłował wezwania, ale zakazany restauratora do sądu o obronę czci, szedł zaś skazał Hofnera na karę pozbawienia.

Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

Wtorek: „Rycerze północy”, dramat w 4 akt. H. Ibsena.

Środa: „Belle polskie”, jasełka w 3 akt. I. Rydla (popularne).

Czwartek: „Rycerze północy”, dram. w 4 akt. H. Ibsena.

Piątek: „Moralność pani Dulskiej”, trag. faras G. Zolański.

Sobota: „Cierpienie owoc”, kom. w 3 akt. Roberta Bracco (nowe).

Niedziela o 3 popoł. „Belle polskie”, jasełka w 3 aktach. I. Rydla, muzyka M. Szwedzkiego (popularne).

Poniedziałek: „Rycerze północy”, dramat w 4 akt. H. Ibsena.

Z Sejmu węgierskiego.

Telegram Nowin.

Gnębienie Stawoków.

Budapest. Prez. ministrów sawiadoma o przyjęciu dramatyl. min. Polonyego i o nominacji ministrem sprawiedliwości Ga Günther, który przesławił się łabie.

Następnie uchwalono, wydać sądom posta Jehlićkę (Stawok) za mowę, wypowiedzianą podczas ostatnich wyborów do Sejmu. Obradowano potem nad wydaniem posta Jurgij (Stawok) zażądzonego na dwa lata więzienia za podburzającą mowę.

Posel Saklicak (Stawok) oświadczył się za tem, aby posta Jurgij nie wydawał, bo historia jego sąsiedztwa wskazuje na to, że chodziło tu o polityczne przesładowanie par excellence. Prezydent stwierdził, że wzywa mowę do porządku i grozi mu odebraniem głosu.

Posel Saklicak chce dalej w tym samym duchu mówić.

Prez. J. ustat. przerywa mu, stwierdzając, że wyrok w sprawie Jurgij jest już prawomocny.

Posel Saklicak apeluje do partii nieswistości, przypominając, że ona także występowała w swoim czasie przeciw partii liberalnej w sprawie postępowania wobec narodów niewęgierskich. Mowa posła ministra sprawiedliwości, aby posta Jurgiję przesładowali do łaski monarszej. Większość sejmowa stwierdziła, że chodzi tu o sąsiedztwo tendencyjne.

Prez. J. ustat. odhiera p. Saklicakowi głos.

Posel Samca i nyl (partyalindowa) wakażuje na hanieby cyn p. Jurgij.

Prez. J. ustat. wywala mowę za to wyrażenie do porządku.

Minister sprawiedliwości Günther zastrzeżuje się przeciwko twierdzeniom, jakoby sądy węgierskie wydawały tendencyjne wyroki. Ministerstwo sprawiedliwości zawsze otaczał miłośnikami narodów sławnych, ale i agitatorami będąc postępową bezwzględnie.

W głosowaniu uchwalono posta Jurgiję wydać sądom.

Telegramy „Nowin”.

Śniegi.

Berlin. Dzień od godziny 9-taj rano pada tańtajalny śnieg.

Przed wyborami do Dumy.

Petersburg. „Ruś” donosi, że wybory w guberni kazańskiej wypadły na korzyść opozycji.

Dalsze straty socjalistów.

Berlin 11. 3 m. odbyło się kilkanaście wyborów deklamacyjnych, podczas których socjaliści stracili trzy mandaty. Ogólna liczba strat socjalistów wynosi obecnie 25 mandatów.

Zatarg amerykańsko-japoński.

Waszyngton (Ass. Press.) Urzędnicy departamentu stanu potępią fakt, że prasa nowojorska ponownie przyniosła wiadomość o wojnie z Japonią. Wiadomość ta jest zupełnie bezpodstawa i mogą tylko służyć do to, aby przeszkodzić rozmowom uregulowaniu sprawy, która obecnie jest w toku.

Jaka będzie pogoda we wtorek?

Prognoza wiedeńskiej stacji meteorologicznej. W miejscach niższych położonych mgła, na wyższych śnieg lub śniegowa wiatry, śmimo.

NADEŚLANE

Skład fortepianów, W. BARABASZ

KRAKÓW, L. 39. I. piętro,

(Dom Wgo Wład. Fischera), Linia A—B.

Chromo-Fotoskop — w Krakowie —

ulica Floryańska

L. 4. parter. 84

Zmiana widoków co soboty.

Wódkę, nalewki owocowe, rminy odleżałe aromatyczne
nabyć można po niebywale niskiej cenie wprost
w Parowej Fabryce Wodek Romana Marczyńskiego
na Półwsiu Zwierzynieckiem „Pałac” 20 tuż za rogatką (Telefon Nr. 77 i Nr. 605).

MAGAZYN MEBLI
i Zakład tapicersko-dekoracyjny
Kajetana Dudziaka
w Krakowie, ulica Floryańska L. 36, I. piętro

POSIADA NA SKŁADZIE:

Kompletne urządzenia pokoi jadalnych, sypialnych i salonów, Biura amerykańskie oraz sofy wszelkiego rodzaju, Pokrycia meblowe, materace, Poduszki, Kołdry, Portyery, Firanki i t. p.

PODEJMUJE SIĘ:

Urządzeń pojedynczych pokoi i kompletnych mieszkań, tapetowania tychże, zakładania firanek, stor., przerabiania mebli oraz wszelkich innych robót, w zakres tego zawodu wchodzących.